

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ได้ให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพคนในมาตรา 6 การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและมาตรา 7 ในกระบวนการเรียนรู้ ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิหน้าที่เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาคและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติรวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา, 2553, หน้า 3)

ทั้งนี้ การปฏิบัติงานในการพัฒนาการศึกษาต้องอาศัยความร่วมมือของหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง พัฒนาทุกคนให้มีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้ ปฏิรูปการเรียนรู้ ปลูกฝังและเสริมสร้างศีลธรรม คุณธรรมจริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ พัฒนากำลังคน ด้านเทคโนโลยี พัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้เพื่อสร้างความรู้ ความคิด พัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา จัดระบบทรัพยากรและการลงทุนทางการศึกษา มุ่งการพัฒนาคนและสังคมให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ รัฐได้ตระหนักว่าการจัดการศึกษาที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ทั้งนี้การพัฒนาคนที่สมบูรณ์ต้องพัฒนา ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ซึ่งเป็นการพัฒนาอย่างเป็นองค์รวมและเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา รวมถึงไปถึงเมื่อนักเรียนอยู่นอกโรงเรียนด้วย จึงจำเป็นที่จะต้องให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง กับนักเรียน ตั้งแต่ผู้ปกครอง ชุมชนครูและผู้บริหารโรงเรียน บุคลากรทางการศึกษาทั้งโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาและข้าราชการในส่วนกลาง สื่อมวลชน และภาคส่วนอื่น ๆ ของสังคมเกิดความ ตระหนักว่า ตนเองมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อการพัฒนาของนักเรียนซึ่งในปัจจุบันแม้จะเป็นเพียงเด็ก และเยาวชนแต่ในอนาคตจะเป็นทรัพยากรมนุษย์ต้องมีคุณภาพ เพื่อจะสามารถรับมือกับระบบ เศรษฐกิจและสังคมของประเทศต่อไป (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558, หน้า 41)

กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาเยาวชนของชาติเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 โดยมีการกำหนดสมรรถนะสำคัญของ ผู้เรียน มุ่งส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มี ความสมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งทัศนคติที่จำเป็นต่อ การศึกษา ต่อการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ บนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558, หน้า 2) ทั้งนี้ควรมุ่งสร้าง กระแสสังคมให้การเรียนรู้เป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคน มีนิสัยใฝ่รู้ รักการอ่านตั้งแต่วัย เด็กและส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันของคนต่างวัย ควบคู่กับการส่งเสริมให้องค์กร กลุ่มบุคคล ชุมชนประชาชน และสื่อทุกประเภทเป็นแหล่งเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ สื่อสารด้วยภาษาที่เข้าใจง่ายรวมถึง ส่งเสริมการศึกษา ทางเลือกที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ ที่มีคุณภาพและสนับสนุน ปัจจัยที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542, หน้า 11)

การพัฒนาการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 39 กำหนดให้กระทรวงกระจาย อำนาจและการจัด การศึกษาทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป ไปยังคณะกรรมการ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรงซึ่งมีหลักการสำคัญที่เน้นการ กระจายอำนาจโดยผ่านคณะกรรมการสถานศึกษา และเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้มีส่วนร่วมในการ บริหารการศึกษา ทำให้โรงเรียนควรสนับสนุนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้ปกครองอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ครอบคลุม การบริหาร ทั้ง 4 ด้าน คือ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานบุคคลและการ บริหารงานทั่วไป ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระบบการศึกษามากมาย โดยเฉพาะ การประกันคุณภาพ การศึกษา ทุกโรงเรียนเร่งพัฒนาและจัดกระบวนการเรียนการสอนให้ได้ ตามเกณฑ์มาตรฐานอย่างมีคุณภาพ และเพื่อให้โรงเรียนมีการพัฒนาได้บรรลุตามวิสัยทัศน์และวัตถุประสงค์ในการพัฒนาคุณภาพ โรงเรียนสู่ มาตรฐานสากล จึงควรเปิดโอกาสให้ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ เพื่อร่วมกันพัฒนา คุณภาพกระบวนการจัด การศึกษา โรงเรียนจึงควรจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์และสำรวจความคิดเห็นของ นักเรียน ผู้ปกครองและชุมชน ที่มีต่อการดำเนินงานของโรงเรียน เพื่อนำมาพัฒนาโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ (สำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542, หน้า 12)

ความพึงพอใจตามความหมายของพจนานุกรมทางด้านพฤติกรรม ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่าหมายถึง ความรู้สึกที่ดีมีความสุข เมื่อคนเราได้รับความสำเร็จ ตามความมุ่งหมาย (Goals)ความต้องการ (Need) หรือ แรงจูงใจ (Motivation) (Wolman, 1999) ความพึงพอใจ หมายถึงพอใจ ชอบใจ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2542,

หน้า 775) ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่มีความสุขหรือ ความพอใจเมื่อได้รับความสำเร็จหรือได้รับสิ่งที่ต้องการ (Quirk, 1987) ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดีเมื่อประสบความสำเร็จ หรือได้รับสิ่งที่ต้องการ ให้เกิดขึ้นเป็นความรู้สึกที่พอใจ (Homb, 2000) โดยสรุปความพึงพอใจ หมายถึง ความพอใจ ชอบใจและมีความสุขที่ความต้องการ หรือเป้าหมาย ที่ตั้งใจไว้บรรลุผลหรือสมหวังนั่นเอง สำหรับผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่ก็ย่อมจะมีความต้องการหรือความคาดหวังว่า การบริหารโรงเรียนจะทำให้นักเรียนที่ผู้ปกครองส่งเข้ามาเรียนนั้น ได้ความรู้และความสามารถหรือได้ผลการเรียนดีขึ้นนั่นเอง ซึ่งสามารถวัดได้จากแบบสอบถามวัดระดับความพึงพอใจหรือผลการสอบ (ชุดิมา แพนกุดเรือ, 2556, หน้า 3)

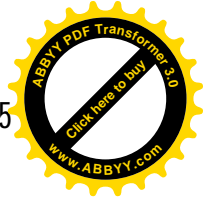
ผู้ปกครองเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอีกประการหนึ่ง เพราะสิ่งสำคัญที่สุดในชีวิตเด็ก คือ บ้านและโรงเรียน ถ้าเด็กได้รับการพัฒนาด้วยวิธีการที่ถูกต้องจากโรงเรียน เมื่อได้รับการส่งเสริม สนับสนุนเป็นการเสริมแรงจากผู้ปกครองเด็กจะเกิดความพร้อมในการเรียนรู้และเกิดการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน คือ ด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ดังนั้น ผู้ปกครองควรเข้ามามีบทบาท ในการสนับสนุน ส่งเสริมในการจัดการศึกษา ในโรงเรียน โดยเข้ามามีส่วนร่วมในการรับรู้การดำเนินงานและเสนอแนวทางในการจัดการศึกษา เนื่องจาก จุดมุ่งหมายของโรงเรียนและจุดมุ่งหมายของผู้ปกครองต่างก็มุ่งที่จะพัฒนาเด็กเป็นสิ่งสำคัญ กล่าวได้ว่า สิ่งที่สำคัญที่สุดในชีวิตเด็ก คือ บ้านและโรงเรียน ผู้ปกครองและครูเปรียบเสมือนผู้นำของเด็ก หากต่างคนต่างนำกันไปคนละทิศละทางจะเป็นเส้นขนานสองเส้นที่ไม่พบกัน ดังนั้น ผู้ปกครองและครูจะต้องจับมือกัน ปรึกษาหารือกัน รับทราบปัญหาของกันและกันและหาทางร่วมมือกันทำให้เด็กได้พัฒนาทั้งด้าน ร่างกายอารมณ์ สังคมและสติปัญญา ตามแนวทางที่ถูกต้องซึ่งจะเป็นประโยชน์ทั้งต่อตนเองและส่วนรวม (ผู้สติ แสงหล่อ, 2555, หน้า 2)

การบริหารงานนับเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการดำเนินธุรกิจ หากองค์กรมีการบริหารงานที่ดีย่อมช่วยให้องค์การนั้นประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ได้ง่ายขึ้น การบริหารงานไม่เพียงแต่เป็นหน้าที่ที่ต้องทำให้เสร็จสิ้นไปเท่านั้น การบริหารงานยังต้องอาศัย หลักการบริหารงานที่ถูกต้องตามขั้นตอน สังคมของมนุษย์เป็นสังคมที่มีการรวมตัวเป็นกลุ่ม หมู่เหล่า เป็นชุมชนขนาดต่าง ๆ ตั้งแต่หมู่บ้าน ตำบล เมือง และประเทศ จึงต้องมีการจัดระบบระเบียบของสังคมเพื่อให้สามารถดำเนินกิจกรรมด้านต่าง ๆ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยเพื่อความอยู่รอดสงบสุขและบังเกิดความก้าวหน้าในชุมชนเหล่านั้น จึงเป็นสาเหตุให้เกิด "สถาบันสังคม" และ "การบริหาร" ขึ้นมา สถาบันสังคมที่จัดตั้งขึ้นไม่ว่าจะเป็นครอบครัว วัด โรงเรียนและองค์กรอื่นๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน จึงต้องอำนวยความสะดวกหรือบริการเพื่อประโยชน์สุข ของสมาชิกและความเจริญของสังคม โดยดำเนินภารกิจตามที่สังคมมอบหมาย ด้วยการจัดตั้ง "องค์การบริหาร" ที่เหมาะสมกับลักษณะของกิจกรรมนั้น ๆ ดังนั้น สังคมกับองค์การบริหารจึงเป็น สิ่งที่ไม่อาจแยกจากกันได้ (นายเกษร แก้วตา, 2551, หน้า 1)

โรงเรียนเป็นหน่วยงานทางการศึกษาที่สำคัญที่สุด การปฏิบัติงานของโรงเรียนการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ทั้งด้านวิชาการ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านสมรรถนะ ของผู้เรียนและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยมีปัจจัยในการบริหารที่เป็นตัวสนับสนุนทั้ง 4 ด้าน คือ 1) การบริหารงานวิชาการ 2) การบริหารงานงบประมาณ 3) การบริหารงานบุคคล 4) การบริหารงานทั่วไป นอกจากนี้ผู้ปกครองและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาโดยได้รับการแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ว่าด้วยคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2543 ได้กำหนดบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานไว้ 12 ด้าน คือ กำหนดนโยบาย และแผนให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการประจำปี ให้ความเห็นชอบในการจัดทำหลักสูตร กำกับ ติดตามการดำเนินงานตามแผน สนับสนุนให้เด็กในเขตบริการได้รับการศึกษา พึงกษสัทธิเด็ก และพัฒนาเด็กให้เต็มตามศักยภาพ เสนอแนวทางและมีส่วนร่วมในการบริหาร ระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษาและสืบสานวัฒนธรรมของชาติ สร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชนให้ความเห็นชอบรายงานผลการดำเนินงาน แต่งตั้งที่ปรึกษาและหรือคณะอนุกรรมการ ปฏิบัติงาน อื่นตามที่ได้รับมอบหมาย และยังได้เชิญผู้ปกครองมาเป็นวิทยากรพิเศษให้ความรู้กับเด็กอีกด้วย (ผ่องพัทธ์ร์ สุดสวาท, 2554, หน้า 2)

โรงเรียนรัตนธิเบศร์ มีหน้าที่จัดการเรียนการสอนให้นักเรียนบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ทั้งด้านผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ควบคู่ไปกับการสร้างเสริม คุณธรรม จริยธรรม สุขนิสัย สุขภาพกาย สุขภาพจิตที่ดี รวมทั้งการบริหารและการจัดการศึกษาของบุคลากรทุกกลุ่ม โดยมีปัจจัยสนับสนุนส่งเสริมการบริหารงานในด้านวิชาการ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ และการบริหารทั่วไป ยึดหลักมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพแต่ผลของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองอาจไม่สอดคล้องกับความต้องการ หรือตรงศักยภาพที่ผู้ปกครองมีและผู้ปกครองบางส่วนยังไม่เข้าใจการจัดการศึกษาของโรงเรียน ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในเรื่องการจัดการเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผล เนื่องจากผู้ปกครองส่วนใหญ่ มีอาชีพรับจ้าง ซึ่งมีรายได้ไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับการจ้างงาน บางวันหากไม่มีการจ้างรายได้ก็ไม่มี มีนักเรียนย้ายมาจากหลายพื้นที่ โดยมีการย้ายติดตามผู้ปกครองบ่อย เป็นสาเหตุให้จำนวนนักเรียนไม่แน่นอน มีความหลากหลายด้านวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ สภาพครอบครัวแตกต่างกัน ทำให้เกิดปัญหาในการปรับตัวเมื่ออยู่ร่วมกัน

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอน ดังนั้นจึงมีความจำเป็น ที่จะต้องศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองและครูต่อการพัฒนาการศึกษาและการบริหารจัดการ ของโรงเรียนรัตนธิเบศร์ เพื่อให้โรงเรียนประสบผลสำเร็จในการดำเนินงาน ซึ่งเป็นภาระหน้าที่ร่วมกันของบุคลากรในสถานศึกษาไม่ว่าจะมีขนาด และจำนวนนักเรียนแตกต่างกันอย่างไร การบริหารงานด้านวิชาการ บุคลากร กิจกรรมนักเรียน

อาคารสถานที่ ตลอดจนงานด้านสัมพันธ์ชุมชน ซึ่งการศึกษาครั้งนี้ จะเป็นข้อมูลสำคัญในการพัฒนาการจัดการศึกษาของโรงเรียนให้เกิดผลดีแก่นักเรียนสามารถตอบสนองต่อความพึงพอใจของผู้ปกครองและครู รวมทั้งเป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหาร ของโรงเรียนให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองและครูต่อการพัฒนาการศึกษา และการบริหารจัดการ ของโรงเรียนรัตนวิเศษ
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ปกครองและครูต่อการพัฒนาการศึกษา และการบริหารจัดการของโรงเรียนรัตนวิเศษ จำแนกตามวุฒิการศึกษา อาชีพของผู้ปกครองและครู

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยคาดว่าจะมีประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. เป็นข้อมูลให้ผู้บริหารใช้เป็นแนวทางในการวางแผนกำหนดนโยบายเกี่ยวกับ การพัฒนาการศึกษา และการบริหารงานทั้ง 4 ด้าน ของโรงเรียน
2. ส่งเสริมการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบริหารงานทั้ง 4 ด้านของโรงเรียนให้สอดคล้อง กับสภาพความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชนและท้องถิ่น

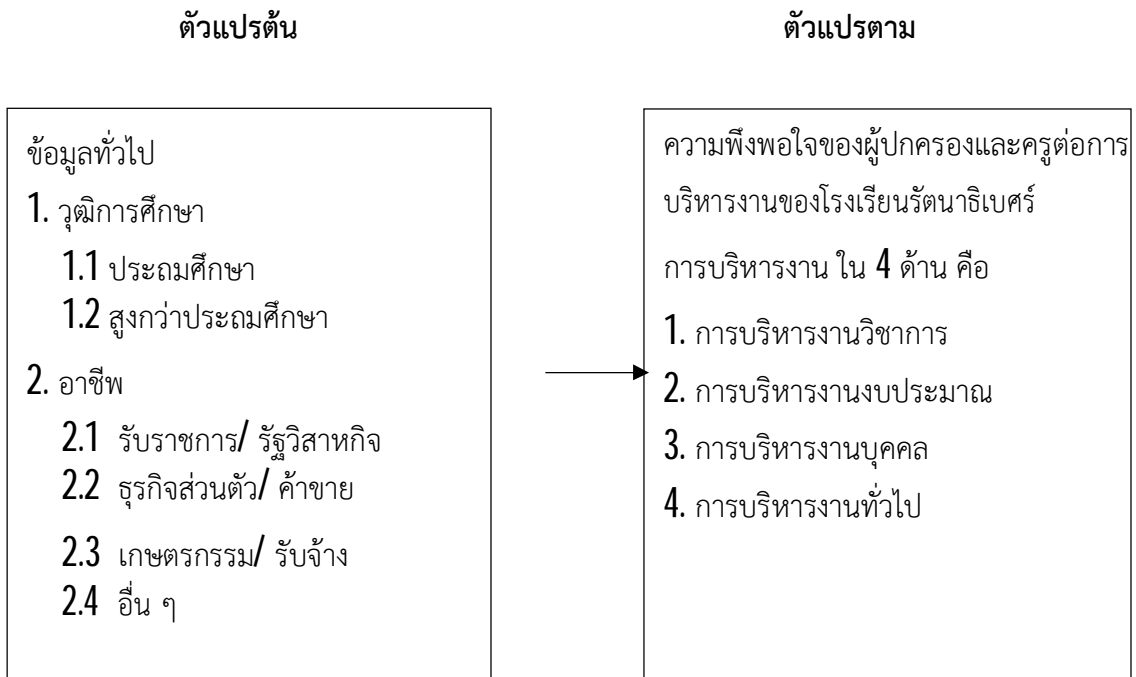
สมมติฐานของการวิจัย

- 1.การเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ปกครองและครูต่อการบริหารงานของโรงเรียนรัตนวิเศษ จำแนกตามวุฒิการศึกษาของผู้ปกครองและครูแตกต่างกัน
- 2.การเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ปกครองและครูต่อการบริหารงานของโรงเรียนรัตนวิเศษ จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองและครูแตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษา ความพึงพอใจของผู้ปกครองและครูต่อการบริหารงานของโรงเรียนรัตนวิเศษ โดยผู้วิจัยได้นำกรอบของ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 39 สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (2553, หน้า 14) ได้กำหนดให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารงาน 4 ด้าน คือ 1) ด้านการบริหารงานวิชาการ 2) ด้านการบริหารงานงบประมาณ 3) ด้านการบริหารงานบุคคล 4) ด้านการบริหารงานทั่วไป เป็นตัวแปรตาม โดย

ศึกษาและเปรียบเทียบตามวุฒิการศึกษา อาชีพของผู้ปกครองและครู ดังแผนภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

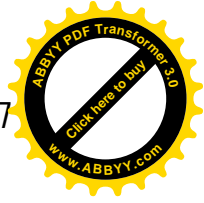
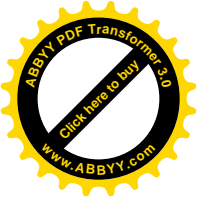
1. ขอบเขตเนื้อหา การวิจัยในครั้งนี้ มุ่งศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองและครูต่อการบริหารงานของโรงเรียนรัตนานิเบศร์ โดยยึดแนวทางการบริหารตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 39 สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (2553, หน้า 14) ได้กำหนดขอบข่ายการบริหารการศึกษาออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

- 1.1 ด้านการบริหารงานวิชาการ
- 1.2 ด้านการบริหารงานงบประมาณ
- 1.3 ด้านการบริหารงานบุคคล
- 1.4 ด้านการบริหารงานทั่วไป

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ปกครองและครู ของโรงเรียนรัตนานิเบศร์

ปีการศึกษา 2559 จำนวน 1,804 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ปกครองและครู ของโรงเรียนรัตนานิเบศร์ ปีการศึกษา 2559 การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ เครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 607-608) ได้จำนวน 354 คน จากนั้นดำเนินการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น

3.1.1 วุฒิการศึกษา จำแนกเป็น

3.1.1.1 ประถมศึกษา

3.1.1.2 สูงกว่าประถมศึกษา

3.1.2 อาชีพ จำแนกเป็น

3.1.2.1 รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ

3.1.2.2 ธุรกิจส่วนตัว/ ค้าขาย

3.1.2.3 เกษตรกรรม/ รับจ้าง

3.1.2.4 อื่น ๆ

3.2 ตัวแปรตาม

3.2.1 ความพึงพอใจของผู้ปกครองและครูต่อการพัฒนาการศึกษาและการบริหารจัดการ ของโรงเรียนรัตนานิเบศร์ ใน 4 ด้าน ได้แก่

3.2.1.1 ด้านการบริหารงานวิชาการ

3.2.1.2 ด้านการบริหารงานงบประมาณ

3.2.1.3 ด้านการบริหารงานบุคคล

3.2.1.4 ด้านการบริหารงานทั่วไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยครั้งนี้ได้ให้ความหมายเฉพาะที่เกี่ยวกับการวิจัย ไว้ ดังนี้

1. ความพึงพอใจต่อการบริหารงาน หมายถึง ความรู้สึกที่มีต่อการดำเนินงานต่าง ๆ ของโรงเรียน ในการพัฒนานักเรียนทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา เป็นคนดีมีความรู้ มีคุณธรรม จริยธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข มีความเจริญในทุกด้าน วัดได้โดยการตอบแบบสอบถามของผู้ปกครอง ใน 4 ด้าน คือ

1.1 ด้านการบริหารวิชาการ หมายถึง การพัฒนาสู่ความเป็นมาตรฐาน ด้วยหน้าที่หลักของโรงเรียนคือการส่งเสริมและมุ่งเน้นงานวิชาการ โดยมีภารกิจเกี่ยวกับ การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น การพัฒนากระบวนการเรียนการสอน การวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ การจัดการเรียนการสอน การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ การนิเทศการศึกษา การแนะแนวทางการศึกษา การพัฒนาระบบการประกัน คุณภาพทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน การประสานความร่วมมือในการพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษาอื่น และการส่งเสริมสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

1.2 ด้านการบริหารงานงบประมาณ หมายถึง การดำเนินงานเกี่ยวกับงบประมาณ การระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา งานแผนงานและนโยบายการบริหารงานการเงิน และการบัญชี การพัสดุ ครุภัณฑ์

1.3 ด้านการบริหารงานบุคคล หมายถึง การดำเนินงานต่าง ๆ เกี่ยวกับการวางแผน ปฏิบัติราชการการรักษาวินัย การพัฒนาบุคลากร อัตรากำลัง การกำหนดตำแหน่ง การสรรหาบุคลากรเข้าปฏิบัติงาน การบรรจุแต่งตั้งและการเสริมสร้างประสิทธิภาพในงาน

1.4 ด้านการบริหารงานทั่วไป หมายถึง การดำเนินงานเกี่ยวกับงานธุรการงานสารสนเทศและเทคโนโลยี งานส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและงานส่งเสริมประชาธิปไตย และระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การประชาสัมพันธ์งานการศึกษา งานดูแลอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม งานบริการสาธารณะและงานประสานความร่วมมือกับชุมชน

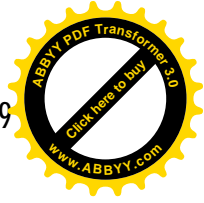
2. ผู้ปกครองและครู หมายถึง ผู้ที่มีความรับผิดชอบตามกฎหมายในการจัดการอบรม เลี้ยงดู เอาใจใส่นักเรียนที่บ้านอาจเป็นบิดา มารดาหรือเครือญาติของนักเรียนที่เข้ารับการศึกษารวมทั้งโรงเรียนนันทนธิเบศร์

3. วุฒิการศึกษา หมายถึง การศึกษาชั้นสูงสุดของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษา แบ่งเป็น 2 กลุ่มได้แก่

3.1 ระดับประถมศึกษา หมายถึง ผู้ปกครองที่จบการศึกษาไม่เกินชั้นประถมศึกษา ปีที่ 7 (หลักสูตร พ.ศ. 2503) หรือชั้นประถมศึกษาปีที่ ปีที่ 6 (หลักสูตร พ.ศ. 2521)

3.2 ระดับสูงกว่าประถมศึกษา หมายถึง ผู้ปกครองนักเรียนที่จบหลักสูตรการศึกษา ตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาเป็นต้นไป (ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-3) มัธยมศึกษาตอนปลาย (ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4-6) อนุปริญญา ปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี มัธยมศึกษาเป็นต้นไป

4. อาชีพ หมายถึง งานอันก่อให้เกิดรายได้ส่วนใหญ่ของผู้ปกครอง ซึ่งในการวิจัย ในครั้งนี้ได้กำหนดเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่

4.1 ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ หมายถึง ผู้ปกครองและครูที่ปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานราชการของรัฐหรือหน่วยงานธุรกิจซึ่งรัฐเป็นเจ้าของ หรือกิจการของรัฐ หรือบริษัทและ ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ส่วนราชการ องค์การของรัฐบาล หรือหน่วยงานธุรกิจของรัฐมีทุน ร่วมอยู่ด้วยเกินกว่าร้อยละ 50

4.2 ธุรกิจส่วนตัว/ ค้าขาย หมายถึง ผู้ปกครองนักเรียนที่ประกอบอาชีพเป็นเจ้าของกิจการ เช่น ธุรกิจในรูปแบบของบริษัทหรือห้างร้าน อุตสาหกรรม ร้านอาหาร ร้านขายของชำ ร้านขายของที่ระลึก ตู้ซ่อมรถ พ่อค้า แม่ค้า

4.3 เกษตรกรรม/ รับจ้าง หมายถึง ผู้ปกครองนักเรียนที่มีรายได้ส่วนใหญ่จากการประกอบอาชีพปลูกพืช เลี้ยงสัตว์ หรือผู้ปกครองนักเรียนที่รับจ้างเป็นลูกจ้าง และเป็นลูกจ้างในโรงงานอุตสาหกรรมอื่น

4.4 อาชีพอื่น ๆ หมายถึง ผู้ปกครองนักเรียนที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ นอกเหนือจาก อาชีพ ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ อาชีพธุรกิจส่วนตัว/ ค้าขายและอาชีพเกษตรกรรม/ รับจ้าง